

strah božji začetek modrosti. (Prid. 1, 7.) Sad dobre vzgoje se je tudi kmalu pokazal, kajti Janezek je s svojo pridnostjo in s svojim lepim vedenjem delal veliko veselje ljubim starišem. Najbolj sta ga veselili cerkev in šola. Skozi več let je stregel domačim duhovnikom pri službi božji; tam se je čutil vedno najsrečnejšega. O kako ga je bilo lepo videti, ko je opravljal angeljsko službo pri sv. maši. Tako pristréno je sklepal svoji drobní ročici k molitvi, tako zaupno in proseče je upiral oči k Najsветеjšemu. Česa je pač prosil ljubeznivi ministrantek? Gotovo nič drugega, kakor da bi tudi on mogel opravljati enkrat duhovsko službo. V šoli je bil najmarljivejši učenec in ljubljeneč gosp. nadučitelja J. Vobiča, ki so pregovorili Janezekove stariše, da so ga dali v latinske šole.

Nižjo gimnazijo je dovršil v Ptuju, višjo pa v beli Ljubljani. Bil je vedno marljiv in vesten dijak, vzgled svojim tovarišem. Po dobro dokončanih šolah je vstopil v mariborsko bogoslovje, njegova iskrena želja že od otroških dnij se mu je tako izpolnila. Tu je delal mladi bogoslovec od ranega jutra do poznega mraka, vestno in marljivo pripravljal se za svoj vzvišeni poklic, tu je molil in prosil božjega blagoslova svojemu delu. Le čujmo, kako lepo poje v svoji pesmici:

Pred Tvoj oltar Gospod bom stopil,
Roké v molitvi dvigal bom,
Kadilo Tvojemu imenu
Na čast in slavo vžigal bom.

O Ti pa prošnje moje vsliši,
O vžgi mi v srcu sveti žar,
In daj, da srce moje bođe
V življenju celem svet oltar!

Ko so že vsi drugi trdno spali, brlela še je v njegovi sobi lučica. Vse to je pač jasna priča, kako je pokojnemu Janezu gofelo srce za vse resnično lepo in sveto, posebno pa za Boga in njegovo sveto službo. Srečno je dočakal po mnogih trudapolnih letih najlepša dneva v svojem življenju: dne 25. julija lanskega leta je bil v mašnika posvečen in dne 8. avgusta daroval je Bogu prvo nekrvavo daritev. Oj, kako so se takrat veselili skrbni stariši, babica, sestrici in bratci, sorodniki, prijatelji in znanci s celo šmarjetsko župnijo. Resnično, to je bil dan, ki ga je Gospod naredil, zato pa je bilo tudi veselje in radost v Gospodu. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Petero pglavitnih rečij, ki so potrebne novemu vrtu.

Vrte si napravljajo dandanes ljudske šole posebno zato, da se šolska mladina v njih drevesnicah uči sadjarstva. Vrte pa imajo ljudje sploh prav radi; to se vidi po tem, da marsikdo peščico svoje zemlje za to obrne, da si napravi vrtec. Ali vsakdo ne gleda na to, ali je tudi kraj, kjer ga naredi, vrtnarstvu ugoden. Pet pglavitnih rečij je, ki so neobhodno potrebne, ako hočeš, da se ti dobro izponaša vrtec, in to so: zrak, svetloba, toplota, voda in varnost. Izpregovorimo o vsaki besedico.

Zrak, to je dober zrak, je prvi pogoj rastlinskemu življenju. Kakor človek brez dobrega (čistega) zraka in če se stanovališča njegova vsak dan ne prezračijo, začne hirati in bolehati, tako se godi tudi vrtnim rastlinam, ako so v slabem ali pa v zaprtem (zaduhlem) zraku. Blizu gnojišč, med hlevi, za visokimi zidovi ne delaj vrtov. Ako ima vrt tvoj tako lepo lego, pa ti drevesa in druga zelišča ne rastejo veselo, iskal bodeš drugih vzrokov, ki so jim škodljivi, a tega ne veš, da poman-

kanje čistega zraka je prva ovira veseli in zdravi rasti.

Svetloba pa je tudi potrebna, pa ne samo cveticam, temuč tudi drevju. Ali tu ne mislimo popolne teme, ampak tiste zapreke, ki delajo, da je vrt tvoj v senci. Senca je sicer povsod, tiste sence pa, ki se spreminja po dnevi, ne mislimo, ampak bojimo se tiste sence, katera je skoro celi dan na našem vrtu. Navaden pregovor veli: »senca mori«, to je, senca zatira in kvari rastlino, ki stoji v senci.

Da vrt potrebuje dosti in pripravne vode, tega menda ni treba šele dokazovati. Brez vlage trpijo rastline žejo; njih žeja je suša, suša pa tudi, kakor senca, mori rast. So letine, v katerih ni treba veliko priliti; so pa tudi take, da nebo, ne priliva, kolikor je treba, — tedaj mora pomagati človek. Treba torej, da je na vrtu vodnjak, kapnik, ali da kak potok ni daleč od njega. Čas je kapital vsakemu človeku; kjer ni vode blizu, rado se zanemarija prilitvanje.

Brez toplote ni življenja v rastlini. Brez toplote vse otpne. Najbolj naravno in najcenejšo toploto daje nam solnce. Solnce ima s svetlobo in toploto svojo toliko moči do rastlinstva in živalstva, da je vse mrtvo ondi, kjer ni solnce. Ako imaš svetlice v loncih, lahko jih prenašaš sem ter tja, da jim je svetlo in toplo; a drugo je z vrtom, njega ne moreš prestavljati, torej glej, kadar nov vrt napravljaš, da ga narediš na prisojnem kraju.

Naposled še priporočamo varnost. Če je vrt blizu hiše, dobro! Sicer je pa ograja potrebna, pa tudi še varuha potrebuje vrt, kadar so pridelki v nevarnosti, da jih ne ukrade tat; pa tudi zavoljo živine je treba vrtu meje. »Vrtnar.»

Deteljno seme.

Detelja je najvažnejša kmetijska rastlina na polju, pa žal, da prepogosto vidimo deteljšča s predenico pre-raščena, in taka njiva le malo dobička dá. Predenico od deteljnega semena je težko očistiti, in ravno pri tem ima gospodar največjo škodo, če kupi seme, katero ne kali ali pa je s predenico pomešano. Najbolje storimo, da si seme doma pridelamo, in če je med deteljo, katero mislimo za seme pustiti, predenica (grinte), moramo jo poprej vso iz detelje požeti in sežgati. Deteljno seme se najhitreje z mlatilnico, pri kateri je tako zvani »Kleeenthülsungsmantel«, izmlati. F. P—k.

Koleka prosto se vsled postave od 23. maja 1883 št. 82 drž. zak. vknjižbe po zapuščinah na podlagi prisodnih pisem (Einantwortung) pri sodnijah uradno brezplačno zvršijo.

Ta postava bila je javno razglašena, vendar je ljudstvu malo znana, in veliko stroškov bi si prihranili, ko bi se te olajšave pri zapuščinskih slučajih posluževali.

Ribe več dni sveže ali frišne ohraniti, se tako-le napravi: Riba se zakolje ali ubije, drobovina odstrani in s stolčenim sladkorjem potrosi terna hladnem, temnem kraju shrani.

Sejmovi. Dne 21. julija v Bučah. Dne 23. julija pri Sv. Heleni pri Slivnici, pri Sv. Mohorju blizu Rogatec, v Oresju, v Mariboru in pri Sv. Barbari pri Konjicah. Dne 24. julija pri Sv. Urbanu pri Ptuju. Dne 25. julija v Žalcu, Lipnici, Slov. Bistrici, Kozjem in pri Mariji-Tolaznici, okraj Rogatec. Dne 26. julija na Framu, pri Sv. Ani na Krembergu in v Teharji.